DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

30 czerwca Nr. 18 Rok 1932.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 50 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał III r. b., która wynosi z przesyłką pocztową zł. 6,00.

TREŚĆ:

285.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 czerwca 1932 r.

w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych w kraju.

(Patrz D. U. R. P. z dn. 21.VI. 1932 r. Nr. 50, poz. 461).

286.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 maja 1932 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego.

(Patrz D. U. R. P. z dn. 21.VI. 1932 r. Nr. 50, poz. 471).

287.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 18 maja 1932 r.

o stosunku Straży Granicznej do władz administracji ogólnej.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Straż Graniczna w sprawach ochrony granic, za wyjątkiem ochrony celnej, jest organem wykonawczym władz administracji ogólnej i w tym zakresie wykonuje ich zarządzenia.

W szczególności do Straży Granicznej należy:

a) niedopuszczanie do nielegalnego przekraczania granicy i nielegalnego ruchu osobowego na wodach granicznych,

b) zapobieganie naruszeniu granicy państwowej oraz strzeżenie nienaruszalności znaków i urządzeń granicznych,

c) śledzenie i ujawnianie przekroczeń obowiązujących przepisów o granicach Państwa,

d) współdziałanie z właściwemi władzami i organami bezpieczeństwa przy wykonywaniu zarządzeń, mających na celu utrzymanie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego w pasie granicznym i wogóle zapobieganie szkodom, zagrażającym interesowi publicznemu,

e) dokonywanie kontroli paszportowej na punktach przejściowych, na których czynności te zostaną jej powierzone na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996),

f) wykonywanie innych zarządzeń władz administracji ogólnej, wynikających z obowiązujących ustaw i rozporządzeń o granicach Państwa.

§ 2.

O wszelkich wypadkach naruszania granicy państwowej Straż Graniczna obowiązana jest niezwłocznie donosić powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej dla danego odcinka granicznego.

§ 3.

W zakresie spraw, wymienionych w § 1, Straż Graniczna obowiązana jest udzielać władzom administracji ogólnej zarówno z własnej inicjatywy, jak i na ich żądanie wyjaśnień i sprawozdań.

Wojewódzkie władze administracji ogólnej mają prawo zwracać się do Kierowników Inspektoratów Okręgowych Straży Granicznej o usunięcie zauważonych niedomagań. W razie różnicy zdań w tym względzie rozstrzyga ostatecznie Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4.

W razie ujawnienia w pasie granicznym jakichkolwiek przestępstw, za wyjątkiem prze-

stępstw skarbowo-celnych, funkcjonarjusz Straży Granicznej obowiązany jest — nie dopuszczając do zatarcia śladów przestępstwa — donieść o tem niezwłocznie najbliższemu posterunkowi Policji Państwowej. Gdyby jednak zwłoka groziła niebezpieczeństwem lub odległość do najbliższego posterunku Policji Państwowej, albo inne przeszkody uniemożliwiały niezwłoczne zawiadomienie posterunku policyjnego, wówczas funkcjonarjusz Straży Granicznej obowiązany jest przeprowadzić dochodzenie wstępne oraz zabezpieczyć ślady przestępstwa. Wyniki dochodzenia wstępnego Straż Graniczna przekazuje wraz z przytrzymanym ewentualnie przestępcą właściwym organom policyjnym.

§ 5.

W przypadkach, gdy względy bezpieczeństwa publicznego w pasie granicznym tego wymagają, a znajdujące się na tym obszarze siły policyjne okażą się niewystarczającemi, Straż Graniczna obowiązana jest na żądanie powiatowej władzy administracji ogólnej, a w razie niebezpieczeństwa zwłoki takie na bezpośrednie żądanie organów Policji Państwowej — udzielić odpowiedniej pomocy.

§ 6.

W sprawach, określonych w §§ 1, 2, 3 i 5 niniejszego rozporządzenia, wojewodowie zwracają się do Kierowników Inspektoratów Okręgowych Straży Granicznej, starostowie zaś do Kierowników Inspektoratów Granicznych. Jednak w przypadkach niecierpiących zwłoki władze administracji ogólnej mogą zwracać się bezpośrednio do wszystkich jednostek Straży Granicznej, zawiadamiając o tem — o ile możności równocześnie — właściwego przełożonego.

§ 7.

Wojewoda na podległym sobie obszarze ma prawo dokonywania kontroli poszczególnych jednostek organizacyjnych Straży Granicznej przy współudziale Kierownika Inspektoratu Okręgowego Straży Granicznej. O zamierzonej kontroli wojewoda powiadamia właściwego Kierownika Inspektoratu Okręgowego Straży Granicznej przynajmniej na 3 dni naprzód.

Kontrola, o której mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, dotyczyć może jedynie sposobu wykonywania zarządzeń w zakresie spraw, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Wyniki kontroli przesyła wojewoda do Ministerstwa Skarbu (Komenda Straży Granicznej).

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Bronisław Pieracki.*

(Monitor Polski z dn. 15.VI. 1932 r. Nr. 135, poz. 166).

288.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 maja 1932 r.

L. D. IV. 14202/3/32

o tymczasowem stosowaniu postanowień polsko - brazylijskiego prowizorjum handlowego.

Do
Wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 13 maja 1932 r. do towarów pochodzenia brazylijskiego należy stosować tymczasowo od dnia 4 marca 1932 r. aż do czasu ratyfikacji stawki konwencyjne polskiej taryfy celnej na podstawie odpowiednio wystawionych i wizowanych świadectw pochodzenia.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Starzyński,*
Podsekretarz Stanu.

(Monitor Polski z dn. 13.VI. 1932 r. Nr. 133, poz. 164).

289.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 maja 1932 r.

L. D. V. 14549/I/32

w sprawie wyjaśnienia rozporządzenia o ulgach w spłacie zaległości podatkowych rolników.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że narówni z zaległościami, o których mowa w ustępie 1) §§ 2 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 marca r. b. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych rolników (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 319) należy traktować również zaległości rolników z tytułu państwowego podatku dochodowego za rok podatkowy 1930 i lata poprzednie, które wobec dokonania przez władze skarbowe w terminie spóźnionym wymiarów, nie stanowiły jeszcze w dniu 30 września 1931 r. zaległości.

Równocześnie wyjaśnia się, że postanowienia powołanego rozporządzenia stosują się również i do zaległości w podatku od darowizn, z tem jednak zastrzeżeniem, że o ile powstałe przed dniem 1 października 1931 r. zaległości w tym podatku zostały w drodze udzielenia indywidualnej ulgi rozterminowane, to raty przy-

padające do zapłaty po dniu 30 września 1931 r. nie podpadają pod kategorję zaległości odroczonych na podstawie § 2 cyt. rozporządzenia i są wymagalne.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Starzyński*,
Podsekretarz Stanu.

290.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 czerwca 1932 r.

L. D. V. 22.465/I/32

w sprawie umarzania kar za zwłokę.

Do
Panów Prezesów Izb Skarbowych oraz Pana Naczelnika Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Na podstawie art. 1 i 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) upoważnia się Panów Prezesów (Pana Naczelnika Wydziału Skarbowego) do umarzania kar za zwłokę, przypadających od zaległości w podatkach, wymienionych w art. 1 p. 1 lit. a powołanej ustawy.

Powyższą ulgę udzielać należy — na indywidualne należycie uzasadnione podania zainteresowanych płatników — w wyjątkowych wypadkach, gdyby uiszczenie kar za zwłokę mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Starzyński*,
Podsekretarz Stanu.

291.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 czerwca 1932 r.

L. D. IV. 13732/3/32

w sprawie wywozu pierza i puchu.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec wątpliwości, powstających w urzędach celnych przy odprawach wywozowych pierza i puchu, zawartych w poduszkach i materacach, wywożonych nie w celach handlowych, jak np. w ruchu podróżnych, przy przesiedlaniu się i t. p. (uwaga 4 do poz. 260 i uwaga 2 do poz. 261 T. C.) wyjaśnia się, co następuje:

Do przesyłek nie mających charakteru handlowego i podlegających, jako takie, zwolnieniu od cła, zaliczać należy prywatne przesyłki pierza i puchu, wysyłane (najczęściej pocztą) przez rodziny do swych krewnych miejszkających zagranicą.

Przesyłki takie powinny odpowiadać następującym warunkom:

1) waga jednorazowo wysyłanej przesyłki nie może przekraczać 10 kg. (dziesięciu kg.),

2) pierze lub puch winny być zawarte przynajmniej w poszwach ze ścisłej tkaniny,

3) każda przesyłka winna być zaopatrzona w dowód, wydany przez starostwo, gminę lub komendę policji, że wysyłający jest członkiem rodziny emigranta i że poduszka lub materac nie są przeznaczone dla celów handlowych, lecz na podarunek dla emigranta.

Równocześnie uchyla się okólnik z dn. 8 czerwca 1931 r. L. D. IV/990/3/31.

Za Ministra Skarbu:
(—) *W. Fabierkiewicz*
Kierownik Departamentu.

(Monitor Polski z dn. 20.VI. 1932 r. Nr. 139, poz. 170).

292.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 czerwca 1932 r.

L. D. V. 16991/4/32

w sprawie świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Okólnikiem z dnia 10 listopada 1931 r. L. D. V. 2762/4/31 (Dzien. Urzęd Min. Skarbu Nr. 34, poz. 480) przedłużono na rok 1932 ważność okólników z dnia 31 grudnia 1930 r. L. D. V. 12372/4 i z dnia 5 marca 1931 r. L. D. V. 2293/4/31, mocą których Ministerstwo Skarbu zezwoliło:

a) na prowadzenie w 1931 r. na podstawie świadectw przemysłowych kategorji III-ej przedsiębiorstw handlowych bez składania podań filij hurtowni tytoniowych, t. j. przedsiębiorstw będących ekspozyturami hurtowni, ściśle z niemi związanych i prowadzonych na koszt koncesjonarjuszów hurtowni we własnej ich administracji;

b) na prowadzenie w 1931 r. bez składania podań sklepów z wyłączną sprzedażą wyrobów tytoniowych, posiadających upoważnienie do odsprzedaży wyrobów tytoniowych innym

przedsiębiorstwom nie mających jednak charakteru hurtowni, na podstawie świadectw przemysłowych kategorji III-ej przesiębiorstw handlowych;

c) na prowadzenie w 1931 r. bez składania podań przedsiębiorstw, prowadzących tylko sprzedaż wyrobów tytoniowych we wsiach z pomieszczeń, mających wygląd i charakter pokoju, na podstawie świadectw przemysłowych kategorji IV-ej przedsiębiorstw handlowych.

Obecnie, w związku z przewidywanym w roku bieżącym zwiększeniem ilości punktów sprzedaży wyrobów tytoniowych, Ministerstwo Skarbu — niezależnie od wyżej wyszczególnionych ulg — zarządza na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 27 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 110), co następuje:

1) zwalnia się bez składania podań od obowiązku wykupienia świadectw przemysłowych na rok 1932 powstające w okresie od 1 lipca do 31 grudnia 1932 r. przedsiębiorstwa drobnej sprzedaży (tylko konsumentom) wyrobów tytoniowych w miejscowościach, gdzie dotychczas nie było żadnego punktu sprzedaży;

2) zwalnia się bez składania podań od obowiązku wykupienia świadectw przemysłowych na rok 1933 te przedsiębiorstwa drobnej sprzedaży wyrobów tytoniowych, których prowizja ze sprzedaży wyrobów tytoniowych nie przekraczała za rok 1932 w stosunku całorocznym kwoty zł. 360;

3) przedsiębiorstwa drobnej sprzedaży wyrobów tytoniowych, których prowizja ze sprzedaży wyrobów tytoniowych przekroczyła za rok 1932 w stosunku całorocznym kwotę zł. 360, obowiązane są do wykupienia właściwych świadectw przemysłowych na rok 1933 bez specjalnego wezwania w terminie do dnia 1 marca 1933 r., przyczem przy wydawaniu świadectw dla tego rodzaju przedsiębiorstw, nabywanych w okresie do 1 marca 1933 r., nie należy obliczać kar za zwłokę, ani odsetek za odroczenie.

Urzędy Akcyz i Monopolów Państwowych winny zawiadamiać właściwe urzędy skarbowe o każdem uruchomieniu przedsiębiorstwa drobnej sprzedaży wyrobów tytoniowych (udzieleniu koncesji) bezzwłocznie, a o wysokości otrzymanej w 1932 r. prowizji ze sprzedaży wyrobów tytoniowych w terminie do dnia 1 lutego 1933 r.

Zaznacza się, że ulgi powyższe dotyczą jedynie przedsiębiorstw, prowadzących wyłącznie drobną sprzedaż wyrobów tytoniowych. Nie stoi jednak na przeszkodzie do korzystania z tych ulg fakt prowadzenia przez wspomniane przedsiębiorstwa jednocześnie z wyrobami tytoniowemi również i drobnej sprzedaży innych artykułów, niezbędnych do palenia, jak bibułka, gilzy i t. p.

Przy uskutecznianiu wymiarów podatku przemysłowego od obrotu za rok 1932 należy w odniesieniu do powstałych w okresie od 1 lipca do 31 grudnia 1932 r. przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wyrobów tytoniowych w całej rozciągłości stosować postanowienia art. 3 ustęp ostatni ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 110) i zwalniać je zupełnie od podatku w tych wypadkach, gdy podatek przypadający od obrotów, osiągniętych ze sprzedaży artykułów niezbędnych do palenia (bibułki, gilzy i t. p.) nie przekracza kwoty 20 złotych na rzecz Skarbu Państwa.

O powyższem należy niezwłocznie powiadomić podległe władze podatkowe.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Starzyński*
Podsekretarz Stanu.

293.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 czerwca 1932 r.

L. D. VI. 9433/1/32

w sprawie dostosowania ilości miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych do norm ustalonych w rozporządzeniu wykonawczem do ustawy przeciwalkoholowej.

Do
wszystkich Panów Prezesów Izb Skarbowych i Pana Wojewody Śląskiego.

Przypominając, że z dniem 1 lipca r. b. ilość miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych musi być bezwarunkowo dostosowana do wysokości określonych w § 7 rozporządzenia Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 30 lipca 1931 roku (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 595) kontyngentów (na terenie wszystkich województw, gdzie ilość faktyczna przekracza jeszcze ustalone kontyngenty), Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę, że ponadto od tejże daty (1 lipca b. r.) liczba punktów sprzedaży z wyszynkiem nie może przekraczać 3/4 (trzech czwartych) ogólnego kontyngentu miejsc sprzedaży, przypadającego na dane województwo.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że obowiązek doprowadzenia z dniem 1 lipca r. b. ilości miejsc detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych do wysokości ustalonych kontyngentów dotyczy obszarów wojewódzkich, nie zaś kontyngentów gminnych ustalonych przez Izby Skarbowe w trybie § 8 powołanego wyżej rozporządzenia. Przekroczenia kontyngentów w poszczególnych gminach miejskich lub wiejskich mogą być przejściowo utrzymywane w myśl art. 24 ustawy przeciwalko-

holowej z dnia 21 marca 1931 r., wszakże pod warunkiem skompensowania takiej nadwyżki nieobsadzeniem przewidzianych punktów sprzedaży w innych gminach, tak aby kontyngent wojewódzki w żadnym wypadku nie był po dniu 30 czerwca r. b. przekroczony.

Zaznacza się, że Izby Skarbowe nie są uprawnione do przeprowadzania zmian w przeprowadzonym na podstawie § 8 rozporządzenia z dnia 30/VII 1931 roku rozdziale kontyngentów wojewódzkich pomiędzy poszczególne gminy wiejskie i miejskie.

Do liczby punktów sprzedaży zaliczanych na kontyngent, należy — poza czynnemi na mocy ważnych koncesyj — włączać również wszystkie przedsiębiorstwa wykonywane w trybie likwidacyjnym, oraz koncesje przyznane i nieuruchomione, o ile oczywiście nie nastąpiło wskutek nieuruchomienia przedsiębiorstwa w przepisowym terminie formalne unieważnienie wydanego uprawnienia. Sprawę miejsc sprzedaży wyłączonych od zaliczenia na kontyngent reguluje okólnik z dnia 16 lutego r. b. L. D. VI. 2079/K/32 (Dziennik Urzędowy Min. Skarbu Nr. 6 z dnia 1 marca r. b.).

Poczynając od 1 lipca r. b., należy kierować się następującemi zasadami:

1) zwalniające się z jakichkolwiekbądź powodów, a nadliczbowe w stosunku do kontyngentów gminnych punkty sprzedaży nie mogą być w żadnym razie ponownie obsadzone;

2) obsadzanie wolnych miejsc w gminach, gdzie kontyngent nie jest wyczerpany, może następować tylko pod warunkiem utrzymania w w każdym czasie liczby wojewódzkiego kontyngentu, a więc — o ile kontyngent wojewódzki jest w całości wykorzystany — tylko pod warunkiem równoczesnego użytku innego punktu sprzedaży. W okresie likwidacyjnego wykonywania przedsiębiorstwa dany punkt sprzedaży powinien być zaliczony do kontyngentu.

W ramach określonych niniejszym okólnikiem Panowie Prezesi są uprawnieni przywracać, w wypadkach całkowicie zasługujących na uwzględnienie, b. koncesjonarjuszom, wykonywującym swe przedsiębiorstwo w trybie prolongat likwidacyjnych, cofnięte im koncesje.

Za ścisłe wykonanie niniejszego zarządzenia, a w szczególności za zlikwidowanie do dnia 1 lipca r. b. nadwyżek ponad ustalone kontyngenty wojewódzkie, Panowie Prezesi Izb są osobiście odpowiedzialni.

Do dnia 1 sierpnia r. b. Izby Skarbowe przedłożą Ministerstwu Skarbu wykaz stanu przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych w poszczególnych województwach na dzień 1 lipca r. b. według następującego wzoru.

G M I N A	Czynnych miejsc sprzedaży		W tem wykonywanych w trybie likwidacji		Koncesyj ważnych, a nieuruchomionych		Wysokość ustalonego kontyngentu		Ilość istniejących miejsc sprzedaży niezaliczonych do kontyngentu		U w a g i
	z wyszynkiem	bez wyszynku	z wyszynkiem	bez wyszynku	z wyszynkiem	bez wyszynku	z wyszynkiem	bez wyszynku	z wyszynkiem	bez wyszynku	
1	2		3		4		5		6		7
Razem w województwie:											

W rubrykach 2, 3 i 4 nie należy uwzględniać koncesyj, podpadających pod rubrykę 6. W uwagach należy wskazać charakter przedsiębiorstw, wykazanych w rubryce 6.

Analogiczne zestawienia cyfrowe należy w przyszłości przedstawiać Ministerstwu Skarbu według stanu na każdy 1 stycznia i 1 lipca, w ciągu miesiąca następującego po tych datach.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

294.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 czerwca 1932 r.

w sprawie zmiany spisu „A" do protokółu z dnia 2 grudnia 1925 r. w przedmiocie otwarcia dróg celnych i innych przejść przez polsko-niemiecką granicę (Dz. U. R. P. Nr. 4, z 1928 r. poz. 24).

Zawiadamiam, że w porozumieniu z władzami Rzeszy Niemieckiej skreśla się ze spisu „A" do protokółu z dnia 2 grudnia 1925 r. w przedmiocie otwarcia dróg celnych i innych przejść przez polsko-niemiecką granicę (Dz. U. R. P. Nr. 4 z 1928 r., poz. 24) drogę celną „Przystań — Botzanowitz" wymienioną pod poz. 69 tego spisu.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dn. 20.VI. 1932 r. Nr. 139, poz. 171).

295.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 maja 1932 r.

o instytucjach naukowych i zakładach naukowo - badawczych, mających prawo przywozu z zagranicy bez cła środków, preparatów i przyrządów naukowych.

W myśl § 10 punkt 7 lit. c) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 276) w brzmieniu punktu 2 § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 105) środki, preparaty i przyrządy naukowe, sprowadzane przez wyższe zakłady naukowe oraz instytucje naukowe i zakłady naukowo - badawcze, podlegają zwolnieniu od cła na podstawie zaświadczeń tychże zakładów i instytucyj stwierdzających, że przedmioty powyższe są przeznaczone do celów naukowych.

W związku z tem podaje się do wiadomości, że niezależnie od wyższych zakładów naukowych będą korzystały w tym przypadku ze zwolnień od cła następujące insytucje naukowe i zakłady naukowo - badawcze:

Chemiczny Instytut Badawczy w Warszawie,

Instytut Biologji Doświadczalnej im. M. Nenckiego w Warszawie,

Instytut Fizyczny Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie,

Instytut Filmowy przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie,

Instytut Nauk Antropologicznych w Warszawie,

Kasa im. Mianowskiego w Warszawie,

Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie,

Polska Akademja Umiejętności w Krakowie,

Państwowy Instytut Meteorologiczny w Warszawie,

Państwowy Zakład Higjeny i jego Oddziały,

Państwowe Zakłady Badania Żywności i przedmiotów użytku i ich oddziały,

Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego i jego oddziały,

Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie,

Państwowa Rada Ochrony Przyrody w Krakowie,

Towarzystwo Naukowe Warszawskie,

Towarzystwo Naukowe we Lwowie,

Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Wilnie,

Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Poznaniu,

Towarzystwo Przyrodników im. Kopernika we Lwowie,

Zakład Doświadczalny Lasów Państwowych w Warszawie.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dn. 10.VI. 1932 r. Nr. 131, poz. 162).

296.

OBWIESZCZENIE

Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. ros. osób prawnych.

Stosownie do art. 5 ust. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia b. ros. osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377) i § 1 Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 czerwca 1928 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 636), — powołując się na ogłoszoną w dniu 12 listopada 1928 r. w „Monitorze Polskim", poz. 640, uchwałę Komitetu Likwidacyjnego o przystąpieniu do likwidacji znajdującego się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej mienia b. ros. Towarzystwa Ubezpieczeń Kapitałów i Dochodów „Życie", niniejszem podaje się do wiadomości, że wobec rezygnacji dotychczasowego likwidatora tego mienia p. Rudolfa Jabłońskiego z zajmowanego stanowiska — Pan Minister Skarbu, na wniosek Komitetu Likwidacyjnego, decyzją z dnia 20 maja 1932 r. odwołał p. Rudolfa Jabłońskiego ze stanowiska likwidatora tego mienia, wyznaczając likwidatorem mienia b. ros. Towarzystwa Ubezpieczeń Kapitałów i Dochodów „Życie", poczynając od dnia 1 czerwca 1932 r., — p. Dr. Tadeusza Ja-

kubowskiego, którego miejscem urzędowania jest Warszawa, ul. Moniuszki Nr. 11, w godzinach od 17-ej o 20-ej.

Przewodniczący Komitetu Likwidacyjnego:
(—) *M. Węgrzynowski.*

(Monitor Polski z dn. 8.VI. 1932 r. Nr. 129, poz. 160).

297.

OBWIESZCZENIE

Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. ros. osób prawnych.

Stosownie do art. 5 ust. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia b. ros. osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377) i § 1 Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 czerwca 1928 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 636), — powołując się na ogłoszoną w dniu 12 listopada 1928 r. w „Monitorze Polskim", poz. 640, uchwałę Komitetu Likwidacyjnego o przystąpieniu do likwidacji znajdującego się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej mienia b. ros. „Petersburskiego Towarzystwa Ubezpieczeń", niniejszem podaje się do wiadomości, że wobec rezygnacji dotychczasowego likwidatora tego mienia, p. Marjana Węgrzynowskiego („Monitor Polski" z dnia 21/XII - 1931 roku, Nr. 293, poz. 388), z zajmowanego stanowiska — Pan Minister Skarbu, na wniosek Komitetu Likwidacyjnego, decyzją z dnia 20 maja 1932 r., odwołał p. Marjana Węgrzynowskiego ze stanowiska likwidatora tego mienia, wyznaczając jednocześnie likwidatorem mienia b. ros. „Petersburskiego Towarzystwa Ubezpieczeń" — p. Dr. Wilhelma Turteltauba, którego miejscem urzędowania jest Warszawa, ul. Ossolińskich 8, w godzinach od 17-ej do 20-ej, a w soboty od godz. 16-ej do godz. 19-ej.

Zastępca Przewodniczącego
Komitetu Likwidacyjnego:
(—) *Brückner.*

(Monitor Polski z dn. 8.VI. 1932 r. Nr. 129, poz. 161).

298.

WYKŁADNIA

Ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

342. (art. 54) W art. 21 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o postępowaniu uproszczonem przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku ze scaleniem w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 392) zaszedł błąd: zamiast „art. 6" poinno być „art. 5". Należy więc stosować powołany art. 21 tak, jakgdyby pierwsze wyrazy tego artykułu brzmiały: „Protokół, wymieniony w cz. 2 art. „5". (L. D. V. 25004/5/32).

343. (art. 90). Zgodnie z zasadą, wyjaśnioną w wykładni Nr. 6 (ogłoszonej w Nr. 6 Dz. Urz. z r. 1927), w wykładni Nr. 156 (ogłoszonej w Nr. 19 Dz. Urz. z r. 1928) i w wykładni Nr. 241 (ogłoszonej w Nr. 32 Dz. Urz. z r. 1929) nie podlega opłacie stemplowej rachunek, wystawiony przez zarząd gminy w przedmiocie opłaty należnej gminie w myśl art. 22 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 402) za dokonane na koszt gminy czynności, wyszczególnione w powołanej ustawie, mające na celu zapobieganie szerzeniu się chorób. W szczególności więc nie podlega opłacie rachunek, stwierdzający należność za odkażenie (dezynfekcję) pomieszczeń i przedmiotów (art. 11 punkt 4 powołanej ustawy) (L. D. V. 10334/5/32).

Z MINISTERSTWA SKARBU.

W dniu 24 maja b. r. odbyło się w gmachu Ministerstwa Skarbu posiedzenie Rady Towaroznawczej.

Na posiedzeniu pod przewodnictwem Naczelnika Wydziału Taryfowego Departamentu Ceł, przy udziale przedstawiciela Ministerstwa Przemysłu i Handlu, przedstawiciela Izby Handlowej w Gdańsku, przedstawiciela Związku Przemysłowców Metalowych w Polsce oraz przedstawiciela Przemysłu Papierniczego w Polsce, po przeprowadzonej dyskusji, postanowiono:

1) Lampę elektryczną t. zw. „Lampe Asciatique", stosowaną przeważnie w salach operacyjnych klinik lub szpitali, składającą się z żarówki oraz reflektora skonstruowanego ze stożkowatych metalowych luster, przeznaczonych do rzucania odbijających się w nich promieni świetlnych na operowane miejsca i to w ten sposób, by nie powstawały cienie od rąk operatora lub instrumentów, — wobec okoliczności, iż służy ona wyłącznie do celów oświetleniowych — clić ją według jakości i wykończenia materjału, użytego do wyrobu tej lampy. W konkretnym wypadku wedle poz. 149 p. 7 lit. odp.

2) Stal w prętach polerowaną, względnie szlifowaną, clić, na podstawie art. 7 rozp. o taryfie celnej, wedl. poz. 140 p. odp. oraz uwagi 1 do tejże pozycji, analogicznie do żelaza taśmowego polerowanego, ściemnionego lub inaczej podobnie obrobionego, stal bowiem powyższa, jak pod względem materjału, tak i wykończe-

nia, najwięcej zbliżona jest do stali taśmowej polerowanej, ściemnionej i t. p., przewidzianej wyżej wymienioną uwagą.

3) Ciężkie kamienie z karborundu o wadze 2000 kg. i wyżej, w postaci walców (tarcz), przeznaczone do wytwarzania miazgi drzewnej w fabrykach papieru, wobec analogicznego ich przeznaczenia z kamieniami młyńskiemi karborundowemi, a także analogicznego materjału, z którego są sporządzone, należy oclić na podstawie art. 7 rozp. o taryfie celnej, wedł. poz. 66 p. 22 tejże taryfy, narówni z kamieniami młyńskiemi karborundowemi.

4) Tkaniny bawełniane pokryte z jednej strony grubą warstwą czarnej żywiczno-pokostowej masy, nadającej tkaninie tej charakter i wygląd połyskującej lakierowanej skóry — i w tym wypadku stosowana wyłącznie do wyrobu przedmiotów, wytwarzanych zwykle ze skóry lakierowanej, jak paski ubraniowe, portmonetki, torebki, obuwie lakierowane i t. p. — należy oclić wedł. poz. 194 p. 2 lit. b) tar. celnej, przewidującej tkaniny powleczone jednostronnie masą imitującą skórę.

5) Wszelkie oddzielne części mechanizmu zegarowego połączone (zmontowane) ze sobą — jak kółka miedziane lub stalowe, połączone z ośkami stalowemi, mostki miedziane, połączone ze sprężynkami stalowemi lub innemi częściami tegoż mechanizmu i t. p., zgodnie ze ścisłem brzmieniem odnośnej pozycji tar. celnej należy traktować jak części mechanizmu zegarowego, połączone i clić wedł. poz. 171 p. 4 lit. a. Wedł. poz. 171 p. 4 lit. b) winny być clone tylko oddzielne kółka, ośki, wskazówki, sprężynki i t. p. części bez domontowanych do nich innych części tegoż mechanizmu.

6) Broń palną, zaopatrzoną w rzeźby, przedstawiające godło Państwa Polskiego — orzeł polski, należy wobec okoliczności, iż powyższe rzeźby mogą być traktowane tylko jako ozdoby i że ozdoby w tym wypadku są ręcznie grawerowane, clić wedł. poz. 159 p. 2 i uwagi 3 do tejże pozycji, przewidującej broń palną grawerowaną ozdobnie.

* *

Bawiący w dniu 17 b. m. w Łodzi P. Wiceminister Skarbu Stefan Starzyński przewodniczył odbywającemu się zjazdowi kierowników urzędów skarbowych okręgu Izby Skarbowej Łódzkiej.

Zjazd zagaił prezes Izby, p. Zygmunt Kucharski, który scharakteryzował stan ekonomiczny okręgu i jego specyficzne warunki. Następnie w dłuższem przemówieniu P. Wiceminister Starzyński przedstawił zebranym stan kształtowania się dochodów i wydatków Skarbu Państwa w latach od 1930/31 r. oraz 1931/32, i, zwracając uwagę na konieczność ściągnięcia w 100%-ch bieżących należności podatkowych, podkreślił znaczenie, jakie mają dla płatników udzielone ulgi przy spłacie zaległych podatków, poczem wytknął stwierdzone w urzędach skarbowych przez organa inspekcyjne Ministerstwa Skarbu wadliwości i niedociągnięcia w postępowaniu wymiarowem, odwoławczem i egzekucyjnem.

Omawiając działalność Łódzkiej Izby Skarbowej, P. Wiceminister podkreślił, że wpływy podatkowe znacznie się obniżyły i są niewspółmiernie niskie w stosunku do obecnie osiąganych dochodów i obrotów w okręgu. Dlatego też kierownicy urzędów winni bezwzględnie dążyć do usunięcia tego anormalnego zjawiska i wyrównania rażących różnic, powstałych we wpływach podatkowych. Następnie P. Wiceminister z całą stanowczością zaznaczył, że spłatę zaległości podatkowych Ministerstwo Skarbu potraktowało bardzo liberalnie, natomiast dla zapłaty bieżących należności podatkowych nie będą w żadnym wypadku udzielane ulgi i muszą one być w ustawowych terminach wpłacone do kas skarbowych, zaś terminy, wyznaczone dla pozyskania z bonifikacyj przy spłacie zaległości podatkowych, nie zostaną absolutnie przedłużone. Płatnicy, którzy chcą z ulg tych korzystać, winni się śpieszyć, gdyż, po bezskutecznym upływie wyznaczonych terminów do spłacenia zaległości podatkowych, urzędy przystąpią do przymusowego ich ściągania w granicach wydanych dotychczas rozporządzeń.

Kończąc swe przemówienie, P. Wiceminister Starzyński wezwał kierowników urzędów skarbowych do usunięcia poruszonych usterek i nieustawania w pracy dla dobra Państwa.

Z kolei wicedyrektor departamentu podatkowego, p. Michalski zapoznał zebranych z ważniejszemi zmianami, jakie wprowadziła ordynacja egzekucyjna, oraz ze sposobami i metodami prowadzenia w przyszłości akcji egzekucyjnej. Wreszcie inspektor ministerjalny, p. Lipiński poruszył sprawę spotykanych często w urzędach skarbowych niedomagań w urzędowaniu, oraz wskazał sposoby ich usunięcia.

* * *

W dniu 14 czerwca r. b. w sali konferencyjnej Ministerstwa Skarbu odbyło się 13-te z kolei posiedzenie Państwowej Rady Spółdzielczej pod przewodnictwem prezesa tejże Rady p. Janusza Kwiecińskiego i współudziale 8 delegatów Rządu oraz 15 przedstawicieli związków rewizyjnych.

Na posiedzeniu załatwiono sprawy następujące:

Uchwalono przyznać prawo rewizji spółdzielni Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielni Mieszkaniowych w Polsce z siedzibą w Warszawie — bezterminowo i Centralnemu Związkowi Spółdzielni Samopomocowych w Polsce, z siedzibą we Lwowie — na przeciąg jednego roku.

Przyjęto do wiadomości wciągnięcie na listę rewidentów Rady Spółdzielczej pp. Władysława Gniadka z Lublina, Teofila Sikorskiego z Warszawy, Lucjana Wędrychowskiego z

Rowca i organizacji p. n. „Wołyński Związek Komunalnych i Spółdzielczych Organzacyj Kredytowych i Gospodarczych w Łucku", tudzież skreślenie z tejże listy pp. Władysława Botty i Bronisława Małeckiego z Warszawy, Antoniego Chwastka z Torunia i Jana Grabskiego z Łucka.

Przyznano subsydja ze specjalnego funduszu Rady Spółdzelczej Spółdzelczemu Istytutowi naukowemu w Warszawie i 3-klasowej Szkole Spółdzielczej w Warszawie.

Wreszcie postanowiono opracowny przez komisję Rady Spółdzielczej projekt zmian w ustawie o spółdzielniach odesłać do komisji w powiększonym składzie, celem uzgodnienia zawartych w projekcie postulatów z opinją związków rewizyjnych i ponownego złożenia projektu pod obrady na następnem posiedzeniu Rady Spółdzielczej, projekt zmian w ustawie o spółdzielniach odesłać do komisji w powiększonym składzie, celem uzgodnienia zawartych w projekcie postulatów z opinją związków rewizyjnych i ponownego złożenia projektu pod obrady, na następnem posiedzeniu Rady Spółdzielczej. Komisji tej przekazano również do rozpatrzenia wniosek jednego z członków Rady w sprawie zmiany § 6 instrukcji z dnia 10.XII. 1924 r. o układaniu przez spółdzielnie sprawozdań rocznych.

* * *

Na zasadzie § 18 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatnoprawnych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 213 z 1925 r.) Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń podaje do publicznej wiadomości, że spółczynnik przerachowania zobowiązań Krakowskiego Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie, jako dłużnika wobec wierzycieli uprawnionych z umów ubezpieczeń na życie, a zawartych przed dniem 31 grudnia 1918 r., został ustalony prawomocną uchwałą Sądu apelacyjnego w Krakowie z dnia 13 października 1931 r. L. II. R. 724/31 w wysokości 12 (dwanaście) złotych za 100 (sto) koron byłej waluty austrjackiej.

Z GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO.

Według tymczasowych danych przez Główny Urząd Sstatystyczny, na podstawie wyników z drugiego powszechnego spisu ludności z dnia 9 grudnia r. z. na terenie Rzeczypospolitej Polskiej zamieszkuje 32.132.936 osób, z czego 22.208.076, czyli 69,1%, z językiem ojczystym polskim i 9,924.860, czyli 30,9%, z językami ojczystemi innemi. Opracowanie obecne obejmuje tylko te dwie grupy, t. j. język ojczysty polski oraz język ojczysty inny, ponieważ robione były one na podstawie formularzy zbiorczych, na których uwidocznione są tylko te dwie grupy. Dokładne stosunki językowe Rzeczypospolitej Polskiej otrzyma się dopiero po opracowaniu stosownych arkuszy (formularz A), co potrwa 2 do 3 lat.

Rozłożenie ludności obcojęzycznej na terenie Państwa jest bardzo niejednolite. Najmniej ludności niepolskiej wykazują województwa zachodnie — 9,1%. W województwie Śląskiem ludności niepolskiej jest 7,7%. Są to bezsprzecznie w ogromnej większości Niemcy, nie licząc minimalnego odsetku żydów. Na G. Śląsku język nie polski zadeklarowało 6,6%, na Śląsku Cieszyńskim — 15,3%, wyższy odsetek na Śląsku Cieszyńskim tłomaczy się skupieniem Niemców w Bielsku, wynoszącym 56,5%. W wojew. Pomorskiem ludności nie polskiej jest 10,1%. Poza Sempolnem, gdzie jest 40,6% ludności obcojęzycznej, w pozostałych powiatach tego województwa cyfry te wynoszą od 2,9 do 17,6%. Województwo Poznańskie ludności z językiem niepolskim posiada 9,5%, są to też przeważnie Niemcy.

W województwach centralnych żywiołu niepolskiego jest więcej znacznie niż w województwach zachodnich. Odsetek osób z językiem niepolskim wynosi tu 17,1%. W skład tej liczby wchodzą przedewszystkiem żydzi, dalej zaś Niemcy w niewielkim procencie (w województwie łódzkiem), białorusini w części wschodniej województwa białostockiego oraz ukraińcy w województwie lubelskiem.

Na terenie województw południowych ludności z językiem ojczystym niepolskim jest ogółem 40,8%. W woj. Stanisławowskiem nasilenie pod tym względem jest największe, wyraża się cyfrą 77,5%, w Tarnopolskiem — 50,5%, w Lwowskiem — 42,1%. Na liczby te poza językiem ukraińskim (ruskim) składa się również język żydowski (hebrajski) i w minimalnym procencie niemiecki. Woj. Krakowskie natomiast posiada jedynie 8,6% ludności o języku ojczystym niepolskim. Największy odsetek ludności obcojęzycznej posiadają województwa wschodnie—67,1%, w tem woj. Poleskie 85,5%, Wołyńskie 83,5%, Nowogródzkie 47,7%, Wileńskie 40,1%. Skład ludności obcojęzycznej województw wschodnich jest bardzo różnolity. Poza ukraińcami i białorusinami wchodzą tu żydzi, litwini, czesi, rosjanie i niemcy.

OBWIESZCZENIE

Komitet Likwidacyjny do spraw b. ros. osób prawnych, poczynając od dnia 1 lipca 1932 r., przystępuje do wypłaty zaliczek na poczet roszczeń, przyjętych do masy likwidacyjnej b. ros. Towarzystwa Ubezpieczeń:

1) „Rosja" — w wysokości 6% przyjętej do masy kwoty,

2) „St. Petersburskie" — w wysokości 4% przyjętej do masy kwoty i

3) „Życie" — w wysokości 2% przyjętej do masy kwoty.

Wypłaty będą uskuteczniane za pośrednictwem przekazów Pocztowej Kasy Oszczędności.

Bezpośrednio do rąk zainteresowanych w biurach likwidatorów żadne wypłaty nie będą dokonywane.

Celem ułatwienia przekazywania pieniędzy i uniknięcia zwłoki w ich otrzymaniu wzywa się uprawnionych, których adresy od chwili przyjęcia roszczenia do masy uległy zmianie, do bezzwłocznego podania właściwemu likwidatorowi obecnego adresu z powołaniem się na numer aktów Komitetu, wskazany na zawiadomieniu o przyjęciu roszczenia.

Zarazem nadmienia się, iż osoby interesowane winny, bezwzględnie we własnym interesie, w wypadkach, gdy wskutek cesji należności, śmierci lub innych przyczyn nastąpiła zmiana osoby lub osób uprawnionych do podjęcia przyjętej przez Komitet należności, — bezzwłocznie powiadomić o tem właściwego Likwidatora z równoczesnem przedłożeniem dowodów, uzasadniających nabycie praw do powyższej pretensji (akt cesji z urzędownie poświadczonym podpisem cedenta, polisę z uwidocznioną na niej cesją, opatrzoną urzędownie poświadczonym podpisem cedenta, metrykę śmierci i inne akty stanu cywilnego, uzasadniające pokrewieństwo z osobą zmarłą i t. p.).

Przestrzega się, iż w razie niezawiadomienia Likwidatora w należyty sposób o nabyciu praw, na skutek umów zawartych z uprawnionymi (cesja, kupno i t. d.), wypłata uskuteczniona będzie do rąk osoby wymienionej w decyzji Komitetu Likwidacyjnego, mocą której roszczenie zostało przyjęte do masy likwidowanego mienia, wobec czego ewentualne straty z tego tytułu poniosą sami zainteresowani.

Wypłata zaliczek uskuteczniana będzie według kolejności zgłoszeń odnośnych pretensyj do masy likwidacyjnej właściwego Towarzystwa i zapisania zgłoszonego roszczenia do rejestru pasywów Towarzystwa.

Wypłata zaliczek, o których mowa w niniejszem obwieszczeniu, nie przesądza jeszcze wysokości sumy, jaka przypadnie na każde poszczególne przyjęte roszczenie, w myśl postanowień p. 3 i 4 art. 14 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III. 1928 r. o likwidacji mienia b. ros. osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377), po zrealizowaniu wszystkich aktywów właściwego Towarzystwa.

Adresy Biur Likwidatur b. ros. Towarzystw Ubezpieczeniowych są następujące:

1) „Rosja", ul. Nowogrodzka Nr. 41, godziny urzędowanie od 17-ej do 20-ej, w soboty od 16-ej do 19-ej.

2) „St. Petersburskie", ul. Ossolińskich Nr. 8, godziny urzędowania od 17-ej do 20-ej, w soboty od 16-ej do 19-ej.

3) „Życie", ul. Moniuszki Nr. 11, godziny urzędowania od 17-ej do 20-ej.

Przewodniczący Komitetu Likwidacyjnego:

(—) *M. Węgrzynowski.*